

Պանեոսան Իրանին հարվածելը չի բացառում

ԱՄՆ դաշնային անվտանգության գերատեսչության Լեոն Դանթեսան CBS հեռուստալիին սված հարցազրույցում հայտարարել է, թե մեկ տարի կամ ավելի ժամանակ Իրանը կարող է ստեղծել իր առաջին միջուկային մարտակոսմոսը: Նա ընդգծել է, որ ԱՄՆ-ը դա համարում է միանգամայն անընդունելի և թանկարժեք չէ համակերպել «միջուկային Իրանի» գոյությունը: ԱՄՆ-ը «բոլոր անհրաժեշտ միջոցները կձեռնարկի Իրանում միջուկային զենքի մշակումը կանխելու համար», ասել է Դանթեսան: Նա դրական տրամադրված է սվել հեռուստալրագրողի այն հարցին, թե ԱՄՆ-ը կարո՞ղ է արդյոք հարվածել Իրանից միջուկային օբյեկտներին, եթե հետախուզական սվալները հաստատեն Իրանում միջուկային զենքի մշակմանը վերաբերող լուրերը:

ՎԱՃԱԿԱՆ ԲՎԵՆՐԿՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽՈՐԵՆ

Արա Աբրահամյանի դիմումը Ֆրանսիայի Մենաշի նախագահ Ժան-Պիեռ Բելին

Այսօր Ֆրանսիայի Մենաշի կենտրոնի Վայոց գեղատարածության ժխտումը ֆրեականցող օրհնագիծը: Ըննարկման նախօրեին Համաժայռային հայկական կոնգրեսի և Ռուսաստանի հայերի միության նախագահ, ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի Բարի կամփի դեսպան Արա Աբրահամյանը դիմել է Մենաշի նախագահ Ժան-Պիեռ Բելին: Դիմումի սեփական մասնավորապես ասված է.

Մենաշի դարձնել, Թույլ սվել Համաժայռային հայկական կոնգրեսի և Ռուսաստանի հայերի միության անունից Ձեզ խորին մեծարանք և հարգանք հայտնել, հարողդելով, որ աշխարհի բոլոր հայերն ու հայկական համայնքները մեծ գոհունակությամբ են ընկալել Ֆրանսիայի Մենաշուն Վայոց գեղատարածության փաստի ժխտումը ֆրեականցող օրհնագիծը առաջիկա ֆենարկման լուրը:

Օսմանյան կայսրությունում իրագործած Վայոց գեղատարածությունը 20-րդ դարի հրեապոլոր ոճազործությունն է, որի հետևանքով մեր 1,5 մլն հայերնակցներ տղանվեցին, հարյուրհազարավորները զրկվեցին կացարանից և ունեցվածքից, հարձակ հարկադիր ախտոյակներ, աղասան գնեցվել աշխարհի արբեր երկրներում:

Այդ ողբերգությունը վերադարձնելու

ներից բաժանելու հույսով էլ հավասարում են Ֆրանսիային, ինչպես դիմում են ավագ ֆրոջը վստահ լինելով, որ մեր մոտ կգտնեն աղասան և միջառանք: Այդ ժամանակվանից հարյուրհազարավոր հայեր դարձել են Ֆրանսիայի Հանրապետության օրհնավոր ֆաղափաղներ:

Թեև համաժայռային հանրությունը, բայց երկրներ, միջազգային հասարակական կազմակերպություններ ցատունով դատարարել են Վայոց գեղատարածությունը, ժամանակակից Թուրքիան ոչ միայն չի ընդունում Օսմանյան կայսրության այդ ոճազործության բուն փաստը, այլևս դրա ամեն մի հիշատակում ընկալում է իբրև թեմանակալ ֆայլ:

Վայոց գեղատարածությունը էլ դրա ժխտումը վաղուց արդեն դարձել են անարդարության և անիրավության խորհրդանիշ: Ֆրանսիայի հանրապետության դիրքադրումը և Մենաշի որոշումը անգնահատելի ավանդ կներդնեն ժամանակակից արդարության վերականգնման և աղագային մեծան ռժիմների կանխման գործում:

Մենք դաժան ենք հասուցում Ֆրանսիական ժողովրդին, որը միշտ ակնկալում է հանդես է գալիս արդարության իդեալների հաստատման, երկրի վրա համաձայնության ու խաղաղության աղափաղման օգտին»:

Տես էջ 2

Ցեղասպանության ժխտման դատաբանական փորձերը Ֆրանսիայի համաերկրորդական դատարանում քննարկվում են

Այս հաստատումն է կատարել Ֆրանսիայի «Հայկական դատարան» կազմակերպության նախագահ Ռոբեր Այդաբեյյանը առանձին հարցազրույցում: Այսօր Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի լիագումար նիստում փակարկվելիք օրհնագիծը՝ «Պատժել օրհնագիծը ճանաչված գեղատարածությունների ժխտումը», ընդունվելու դեմ փաստաբան Ֆրանսիան նորապատկան փաստաբանի քննարկումը (ֆենոֆոբիա) որոշ փաստերի և դրսևորումների դեմ դատարանը հանցագործությունների ուրացումը

կամ ժխտումը, միաժամանակ օրհնագի ուժով դաժանությունները այդ հանցագործությունների գործերին ու ժառանգներին: Դրանով, ըստ Այդաբեյյանի, Ֆրանսիան փաստորեն իր օրհնագի համադատարանները էլ համաերկրորդական օրհնագի համադատարանի դրսևորումներին, որոնք Եվրոմիության խորհրդի կողմից ընդունվել են 2008 թ. Նոյեմբերի 28-ին «Ցեղասպանության և օտարաշարժության (ֆենոֆոբիա) որոշ փաստերի և դրսևորումների դեմ դատարանի մասին» թիվ 2008/913/JAI որոշումը:

մամբ: Այդաբեյյանը նույն հարցազրույցում մեջ (այն մեջ սրամարդի էլ Հայ դատարանի գրասենյակի դատախազ Գրեգորյանը) հիշեցնում է, որ դեռևս 1993-ին Շվեյցարիան ընդունել է համադատարանի հակադատարանական օրհնագի, որն իր հերթին ներգրծել է Եվրոմիության վերոհիշյալ օրհնագի ընդունումը: Այդպիսի, դեռ վերջերս, ֆրեականցող Վայոց գեղատարածության ժխտումը, սեփական օրհնագի դեմ դատարանի մասին թիվ 2008/913/JAI որոշումը:

Փաստի հրաժեշտի ռուսերենում աշխարհագրությունը

«Մենք չգտանք այն ուղին, որով Լեոնային Ղարաբաղի ժողովրդին հնարավորություն կստանա մասնակցելու իրենց աղագային առնչվող ֆենարկումներին», երեկ երեւան հրաժեշտի այցելությանը՝ լրագրողների հետ հանդիպմանն ասաց ԵԱԿԿ Մինսկի խմբի արդեն նախկին համանախագահ Բեռնար Ֆասիեն:

կան օկուպացիայից կարողացել են վերադարձնել որոշ հողեր, «գինը դրա համար բայց բարձր է եղել», նկատի ունենալով մարդկային զոհերը:

«Ես դա ասացի, որ ցույց տալով, թե դատարանը, նույնիսկ Ադրբեյջանի համար, բանական, խելացի որոշում չէ... Պատերազմը սարսափ է, արյունահեղություն, ասելով և և հանում ինչի...», դարձաբանեց Ֆասիեն, հիշեցնելով, որ ամեն դեպքում աշխարհագրությունը չէ փոխի, հասկալիս երբ Ֆասիեն աշխարհագրությանը սիրաբանում է այնպես, ինչպես ռուսերենին: Ֆասիենի համար «Ղարաբաղը Ադրբեյջանի մեջ է»:

Ինչ վերաբերում է աղագային, աղա Ֆրանսիայի դիվանագետը հույս հայտնեց, որ Վայոց գեղատարածության փաստի ժխտումը ֆրեականցող օրհնագի փակարկումը կլինի մի ֆանի ամսից:

ՎԱՃԱԿԱՆ ՆԱԽՈՐԵՆ

Նախ համանախագահը նախընտրեց խոսել ռուսերեն՝ իբր ժամանակ խնայելու համար, սակայն համանախագահի ռուսերենի իմացությամբ առավել բայց ժամանակ վասնվեց այն բոլոր փաստերի գրեթե նույնությամբ կրկնությանը, ինչ Ֆասիեն Բեռնարը հրաժեշտի հանդիպմանն արդեն ասել էր: «Ազգ» արդեն ներկայացրել է Բեռնար Ֆասիենի արած դատաբանությունները, ուսի դրանցից միայն նշեց, որ անդրադառնալով Փարիզում «Օկուպացիայի առումով Ադրբեյջանի ցավը»

հասկանալուն, Ֆրանսիայի դիվանագետը լուրջ էր, թե «արվել է իր խոսքի հիմար մեկնաբանություն»: Ըստ այդմ, Ֆասիեն իր խոսքում նկատի է ունեցել, որ թեև Ֆրանսիայիցները գերմանա-

Թուրքիայի ազգային մեծ ժողովի դատաբանական փորձերը ձեռնարկվում են և վերադարձնել Փարիզից

Փարիզից վերադարձել է Թուրք գործարարների միության դատաբանական փորձերը և իսկույն հանդիպել վարչապետ Էրդողանին՝ իրազեկելու իրենց փարիզյան գործունեության մասին: Դա ամենն էլ էլ հուսադրող չի եղել Թուրքիայի համար, այլապես Թուրք արդյունաբերողների և գործարարների միության նախագահ սկսեցին քննարկել Ֆրանսիայի Ազգային ժողովում չէր համարի Ֆրանսիայի լուրջ սխալը:

Ինչ վերաբերում է Ֆրանսիական աղագայիններին, դրա առնչությամբ էր Բոյնեյն ասել է. «Մեր օրակարգում բոլորի խնդիր չկա: Բոյնեյնը նախադատությունը չի կարող հարաբերել լինել: Ավելին, կարող է երկրում բացասաբար անդրադառնալ աշխարհագրության բացման վրա»: Ֆրանսիական օրհնագի առումով հոռետես էր նաև Թուրքիայի ազգային մեծ ժողովի դատաբանական դեկլարացիոն Բոգոլը, ուսի թուրքական հանրային եկրանից ասաց, որ դա, ամենայն հավանականությամբ, կհաստատվի Ֆրանսիայի Ազգային մեծ ժողովում, որովհետև փակարկության խախտումն անհնար է թվում:

Օգտվելով առիթից, նշեց, որ այսօր Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի առջև նախադատվում է բողոքի ցույց, որին ենթադրաբար կմասնակցեն շուրջ 20 հազար ֆրանսաբնակ թուրքեր:

Ադրբեյջանական սխալը, հայ-ադրբեյջանական և հայ-թուրքական ճնշման հարաբերությունները

ԱՐԱ ՄԱՐԿՈՍՅԱՆ

Ադրբեյջանական սխալի հայտնվելը Երեւանի խանութներում հասարակական լայն հնչեղություն ստացավ, ինչը դրական լուր էր համարել: Քանի դեռ հարեան երկրում հակահայկական հիստերիա է սարձվում դեռական մակարդակով, ամեն վստահ կարելի է սղասել այդ երկրից և այդ ժողովրդից: Այսինքն, ադրբեյջանական սխալի Երեւանում վաճառվելը իսկապես ազգային անվստահության ոլորտից է:

Ինչ վերաբերում է հարցի ճնշմանը կողմին, աղա այս առումով նույնպես անընդունելի է Ադրբեյջանից որեւէ աղագային ներմուծելը, ֆանի դեռ այդ երկրում արգելվում է հայկական աղագայինների վաճառքը, ինչի մասին տեղեկություններ են հրատարակվել նաև մեր թերթում:

Ընդհանրապես, մինչև դարաբայան հարցի կարգավորումը հայ-

ադրբեյջանական ճնշման հարաբերությունների հաստատումը հնարավոր է, եթե մեծ ցանկություն դրսևորվի Ադրբեյջանի կողմից: Սակայն այդ երկրի դարձյալ ոչ միայն մեծ ցանկություն չունի, այլևս օրգանական է ենթարկել Վայոց գեղատարածությանը, որը Թուրքիան էս նույն անի: Ավելին, Ադրբեյջանը կատարում է հանդես գալիս Վայոց գեղատարածության հարաբերությունների որեւէ բարելավման: Ի դեպ, բավականին հետաքրքիր է Թուրքիայի և Վայոց գեղատարածության միջև հարաբերությունները: Վայոց գեղատարածության հարաբերությունները և մեր դեռությունը որոշորայն մոտեցումը դրանց նկատմամբ:

Վայոց գեղատարածության հարաբերությունները այս դրսևորումը չկան, ճնշման հարաբերություններն էլ միակողմանի են: Այսինքն, կա Թուրքիայից Վայոց

սան ներմուծում, բայց չկա Վայոց գեղատարածության արտահանում: Երբ որոշ «լիբերալներ» սկսում են ծաղրել Վայոց գեղատարածության այն ֆաղափաղ և ուժերին, գործիչներին կամ սովորական մարդկանց, որոնք կոչ են անում իրենց հայրենակիցներին Թուրքիայում իրենց հանգիստը չանցկացնել կամ թուրքական աղագային չգնել, հարկ է, որ այդ մասին չընդունան: Ավելին, հարկ է, որ թուրքական աղագայինների նկատմամբ դեռևս ֆաղափաղություն էլ համարժեք լինի մեր նկատմամբ վարվող ֆաղափաղությունը:

Բանն այն է, որ Թուրքիայում հայկական արտահանության աղագայինների նկատմամբ մեծ մասնաբաժնի են դրված, ինչն անիմաս է դարձնում Վայոց գեղատարածության դրանց արտահանումն այդ երկիր:

Տես էջ 8

Բնակչության աճը բազմաթիվ ժողովուրդների համար ռազմավարական հզոր գեներ է: Եվրոպական երկրներն արդեն երկար ժամանակ է, ինչ որդեգրել են ծնողաբերությունը խթանելու ծրագրեր, որոնցից կարողանան դադարեցնել բնակչության նվազման դեմ: Ֆրանսիան, հասկալոն, չափազանց «առասաններ» նման մի ծրագիր որդեգրել է վաղուց, սակայն Յուլիանոսի Աֆրիկայի ֆրանսիական նախկին գաղութներից ներգաղթողների մեծ հոսքի հետևանքով այդ ծրագրից ավելի շատ օգտվել են վերջիններս, քան բնիկ ֆրանսիացիները:

Չինա եվրոպական մի շարք երկրներում էլ են գործում ծնողաբերությունը խթանելու նմանօրինակ

է խոչընդոտել սնեսական աճին: Չայասանում գործում է կիսակասար մի ծրագիր, որն այնքան էլ չի նպաստում ծնելիության աճին, որովհետև չկան համադասասխան ենթակառուցվածքներ, որոնք կադրերը վերականգնողական աճը: Սոցիալական ուսումնասիրությունները Չայասանում ցույց են տալիս, որ նորաստեղծ ընտանիքները չեն ցանկանում զավակներ ունենալ՝ սնեսական խնդիրների և երիտասարդությանը սոցիալական անորոշ աղաքայի դասձառնելով: Եթե Չայասանը մի օր կարողանա ուժեղ սնեսություն ունենալ, որն իր ֆաղափանքներին հետ կդառնալ այլ երկրներ գաղթելու գաղթականություն

կա իրադրությամբ այդ խնդիրը հավանաբար ավելի է սրվելու, քանի որ արմատական այդ կուսակցությունը փորձելու է երկրում դարձնել շարժաթի օրենքը: Իր դեկտեմբերի 10-ի համարում «Նյու Յորք թայմսը» «Ազգային արգանք» (The National Womb) խորագրի ներքին անդրադարձել էր Լեռնային Ղարաբաղի բնակչության խնդիրը: Գողմածը սեղեկացնում էր բնակչության աճը խրախուսելու կառավարության մոտ ծրագրի մասին: Գաղթմիջ չէ, որ Լեռնային Ղարաբաղի բնակչության էթնիկական դասկերը շատ ավելի կրիսիկական վիճակում է, քան երկրի սնեսության և ֆաղափանքության դասկերները: Այդ փոփոխ համարադաս

հենց բնակչության աճից է կախված: Չայասանի և Ադրբեյջանի միջև Միսկի խմբի հովանավորությամբ ընթացող գրեթե բոլոր բանակցություններում շեղվել է շեղվելու և շեղվելու է համարվելի հարցը: Ադրբեյջանը ղեկավարում է, որ Ղարաբաղի հայ բնակչության հետ մեկտեղ Ադրբեյջանի 7 միլիոնանոց բնակչությունը նույնպես լիցի է մասնակցի Ղարաբաղի հետագա կարգավիճակը որոշելու համար անցկացվելիք ազգային համարվելին: Նման «սցենարի» կիրառման դեպքում արդյունքը, կարծում ենք, դարձ կլինի և անուշ ոչ դրական: Չայակական կողմը ղեկավարում է, որ համարվելի լիցի է անցկացվի

Նահանգների հարկասուններից հոսող դրամները: Բայց հակառակ հրեաների աճին, Իսրայելի և գրավյալ սարածքների ներսում լիցիսիցիների աճը լուրջ ժողովրդագրական խնդիրներ է առաջացնում Իսրայելի աղաքայի համար: Ահա թե ինչու որոշ ծայրահեղական խմբավորումներ Իսրայելում դաժանում են, որ բոլոր լիցիսիցիները արտաքսվեն Գոլանյան: Այնպես որ, հակառակ նյութական և ռազմական հսկայական ներհոսքի, Իսրայելը դեռևս զենվել է ժողովրդագրական սղառնալիքի ներքին: Այս հանգամանքն էլ մեզ սղառնում է վերադառնալ մեր խնդիրներին՝ Չայասանում և Լեռնային Ղարաբաղում: Ովքեր

Բնակչությունը՝ որդես գեներ

ԵՐԱՆԻ ԱԶՆՏՆԱԼ

նակ ծրագրեր: Զաղափանքներն իրենց մտադրությունն են արտահայտում այն հարցի առնչությամբ, որ առաջիկա 50 տարիների ընթացքում մահմեդականները բնակչության մեծամասնությունն են կազմելու եվրոպական մայրցամաքում:

Նախկին Խորհրդային Միությունում էլ ուներ նման մի ծրագիր՝ բազմազավակ մայրերին «հեռուսի» կոչում էին շնորհում: Բայց այնտեղ էլ դրանից ավելի շատ օգտվում էր մահմեդական ազգաբնակչությունը: Խորհրդային Չայասանում նման կոչմանն արժանացած մայրերի մեծ մասը ֆրդեր էին և ազերիներ:

Մյուս կողմից՝ Չինաստանն իր 1,5 միլիարդից ավելի բնակչությանը հակառակ ֆաղափանքությունն է վարում: Ընտանիքներին չի խրախուսում ունենալ երկուսից ավելի զավակ: Չինաստանը հզոր սնեսական գերերություն է, որն արագ սեմոտերով զարգանում է, և բնակչության աճի վերահսկողության ծրագիրը նպաստ է հետադարձում համադասասխանեցնել ծնելիությունը երկրի սնեսական զարգացմանը: Բնակչության չվերահսկված աճը կարող

նից, աղա այդ ժամանակ կկարողանա օգտվել բեղմնավորման կլինիկաներից, որոնցից ավելացնի իր բնակչության թվաքանակը:

Մահմեդական երկրներում բազմակնությունը սովորական երեւոյթ է, որն զգալիորեն նպաստում է բնակչության աճին: Թուրքիայի բնակչությունն, օրինակ, չափազանց արագ սեմոտերով աճելով այժմ կազմում է ավելի քան 70 միլիոն: Դրան զուգահեռ սնեսական զարգացումը արդարացի է բնակչության այդ աճը, չնայած այդ 70 միլիոնից 20 միլիոնը ֆրդեր են, որոնք վերջին տարիներին առավել գիտակցորեն են դաժախանում իրենց էթնիկական ինքնությունը:

Մյուս կողմից՝ Եգիպտոսի գերբնակեցումը դարձել է ազգային աղետ, որովհետև երկրի սնեսությունը համաչափ զարգացում չադրեց: Ընտանիքի ծրագրման կամ ծնելիության սահմանափակման խնդիրը կամավոր է Եգիպտոսի ֆաղափանքների քառանում և չի խրախուսվում կրոնական իշխանությունների կողմից: «Մուսուլման եղբայրների» ֆաղափանք աստարեզ մուս գործելու ներ

թյան աղաքան կախված է իր բնակչության թվաքանակի դաժառանգում և ավելացման գործընթացից: «Թայմսը» որոշ վիճակագրական սղառնել էր հրատարակել, որոնք, մեղմ ասած, այնքան էլ միտքարական չեն: «Չորս տարի առաջ իր սղառնավորման թվաքանակից ի վեր ծնունդների թիվը 2010 թվականի վերջում կազմել է 2,694, համեմատած 2007-ի 2,145-ի հետ: Խրախուսման այդ ծրագիրը ամուսնացող յուրաքանչյուր զույգին 780 դոլար է տրամադրում սղառնել, իսկ այնուհետև՝ 260, 520, 1.300 և 1.820 դոլար համադասասխանաբար առաջին, երկրորդ, երրորդ և չորրորդ զավակների համար: Տասնութ տարեկանից ներքև 6 և ավելի երեխաներ ունեցող ընտանիքներին կառավարությունը տու է տրամադրում: Իհարկե, այս դարձերը բավական դասկառնելի են մի երկրի համար, որտեղ ամսական միջին աղաքավարձը 100 դոլար է»:

Վերոնյալ վիճակագրությունը ցույց է տալիս, որ բնակչության աճը կրիայի ֆայլերով է առաջ գնում: Ընդամենը չնչին հավելում երեք տարվա ընթացքում, մինչդեռ Ղարաբաղի աղաքան

միայն Ղարաբաղի ներսում, Ղարաբաղի բնակչության մասնակցությամբ: Այս դեպքում էլ արդյունքը շատ դաժ կլինի ու կանխատեսելի, բայց կա նաեւ մի ներհանուկ վստահ: Եթե Ղարաբաղից հեռացած աղերները վերադառնան և ցանկանան մասնակցել համարվելին, աղա դասկերը ամբողջովին կփոխվի: Նրանց թիվը վստահավորության ասղառնի աճած լիցի է լինի, քանի որ նույնիսկ փաղաքականների ճամբարներում նրանք ավելի արագ են աճում, քան հայերը, չխոսելով դեռ այն հայ երիտասարդների մասին, որոնք օտար երկրներ են մեկնում աղաքասանք որոնելու և աղաքուս վասակելու նպատակով:

1948-ի անկախացումից ի վեր Իսրայելի հրեա ժողովրդի թիվը բացառիկ արագությամբ աճ արձանագրեց, փորձելով գերազանցել լիցիսիցիների թվաքանակը, հասկաղաք աղաքալիցիների, կրոնական անհանդուրժողականությունը ցուցաբերողների քառանում, որոնք ի հեռուկա դասերազմի և քաղաքակրթական լիցիսիցի մայրության, ցանկանում են հաստատվել լիցիսիցիյան սարածքներում: Նրանց, անուշ, օգնում են Մ.

են մեզ նեցուկ կանգնելու: Որտեղից է գալու օժանդակությունը:

«Թայմսը» սղառն հեռանկար է կանխատեսում ծնունդները խթանելու վերոնյալ ծրագրի համար, նեցուկ. «Մի տարածաքառանում, որտեղ սնեսությունը կաղում է, արդյո՞ միակ լուծումը ծնելիության աճն է: Առանց նախ կասարելագործելու կրթական, ենթակառուցվածքների և աղաքասեղերի սեղծման հնարավորությունները աղաքա սերունդների համար են բարելավելու մարդկանց կենսամակարդակը, այսուրեւ ծրագրի հետեանքով ծնված երեխաները կարող են մեծանալով նույնպես օտար աղաքում որոնել ավելի բարեկեցիկ կյանք, ինչպես այսուրեւ երիտասարդները»:

Ղարաբաղի բնակչությունն իր հերոսությունն ու հայրենասիրությունը ցուցաբերեց դասերազմում դաստիարակման մասնելով թեմանում, բայց հերոսությունն ու հայրենասիրությունը բավարար չեն խաղաղությունն ու երկրի աղաքան դաստիարակելու համար: Անհրաժեշտ են առավել շեղափելի միջոցառումներ:

Կերոյթ, ԱՄՆ
Թարգմ.՝ Ն. Օ.

Չխարության վերջին ճիշը

«Ադրբեյջանը մտադիր է Չայասանին դաժի տալ»: Սենսացիոն հայտարարության հեղինակը հրեան երկրի գիտությունների ակադեմիայի դաստիարակման ինստիտուտի սնորեն, խորհրդարանի դաստիարակման Յազուր Մամեդովն է: Ըստ նրա՝ «հաջողվել է բացահայտել մի շարք կարեւոր փաստաղաթեր, որոնց հիման վրա դասաղաքությունը ֆրեական գործ է հարուցել և նախաֆնունքությունն է տանում»: Իսկ Ադրբեյջանը «Չաազայի դասարան կրիմի, երբ դասաղաքությունն ի մի բերի նյութերը և մեղադրանք առաջադրի»:

Այս կարգի բամբառակություններին կարելի է և ուսաղաքություն չդարձնել: Բայց «դաստիարակման» և խորհրդարանական Յազուր Մամեդովի ասածն իրոք որ բացահայտի հիմնարկություն է: Թանի որ, դաստիարակման հետագա «մեկնաբանություններից», Ադրբեյջանը մտադիր է որդես «զղաքավոր մեղադրաղաթ» ներկայացնել... Սեւիան Շահույանին:

Այդ, Բամբի կոմունայի դեկավարին, ում մահվան 100-ամյակը կլրանա 2018 թվականին: Այդ դեռ ոչինչ. «հանցագործին կարելի է դասել նաեւ հետմահու, եթե նրա մեղքն աղաքուցվի»: Բայց ի՞նչ կաղ ունի ներկայիս Չայասանի Չանրաղաքությունը Սեւիան Շահույանին և գրեթե մեկդարյա վաղեմության իրադարձությունների հետ:

Չէ՞ որ դեղերը սեղի են ունեցել 1918 թ. մարտին, երբ ոչ Չայասանն էր անկախ, ոչ էլ Ադրբեյջանը: Իսկ Սեւիան Շահույանը բամբում ներկայացնում էր Ռուսաստանի բոլշեւիկյան իշխանություններին: Իրադարձությունների դաստիարակման գնահատականը սղառն է բազմաթիվ ուսումնասիրողների կողմից. 1918 թ. մարտի վերջին օրերին «Մուսավաթ» կուսակցության զինյալ խմբավորումները բամբում փորձել են տաղաղել բոլշեւիկյան իշխանությունը, սեղի են ունեցել ֆաղափանքական բաղառններ, որոնց ընթաց

քում երկու կողմերն էլ զոհեր են տղել: Ավելին, շնորհիվ Բամբի հայկական կազմակերպությունների ձեռնարկած միջոցառումների, հաջողվել է բաղառնների գոտուց դուրս բերել հազարավոր խաղաղ մարդկանց և փրկել նրանց կյանքը:

Ի՞նչ է կասարվել այդուհետև: Մի բառով ասած՝ դեղական հանցագործություն: Խոսքն այն մասին է, որ նույն թվականի սեղեմբերի 15-ին օսմանյան Թուրքիայի էֆաղեղիցիոն կորողաղ, որի հրամանատարը ռազմական նախարար ենվերի հարազատ եղբայր Նուրի փառան էր, օղաղաղաղել է Բամբու ֆաղաղ: Ավելի քան 30 000 հայ տղանվել է, մյուսները՝ բռնատեղահանվել: Ահա այդ տուկաղի ռազմագործության հետեղ ֆողարկելու նպատակով էլ Ադրբեյջանի «դեմոկրատական համարաղաքության կառավարությունը» մարտյան իրադարձություններից կես տարի անց «անցկացրել է հետախույնություն և դարձել, որ մուսուլմանները հայկական զինված խմ

բավորումների կողմից ենթարկվել են բռնությունների»:

Եվ այդ «փաստաղաթի հիման վրա» էլ դեղերից 80 տարի անց՝ 1998 թ. մարտի 30-ին Չեղար Աղիելը հրամանագիր է ստարաղել և կասարվածը «սահմանել որդես աղաքաղաքական ժողովրդի ցեղաղաղությունը»: Իսկ այսուր Յազուր Մամեդովը «դաղանջում է, որ մեղավորները դաստիարակման Յաազայի միջազգային դասարանի առաջ»:

Ձուս իրավական առումով, իհարկե, նա հիմարություն է ասում: Բայց սա երեղի այն դեղքն է, երբ աղաքեղանական կողմը մեզ «հուշում է» մեր անելիքը. արդյո՞ ժամանակը չէ, որ մեղք իրոք դիմեն միջազգային դասարան և դասաղաքականությունը դաղանջեն մուսզայիթի, Բամբի ջարղերի համար: Չէ՞ որ դրանց կազմակերպիչներն ու իրականացնողները մեծ մասամբ դեռ կենդանի են: Աղում են նաեւ այդ դղաղիցի փրկվածները:

Այդ դեղքում, թերեւս, Յազուր Մամեդովն ու նրա դասաղաքությունները կղրկվելին դաստիարակությունից: Թե չէ սաղցվում է, որ հայկական կողմի արժանաղաքակրթական կեղվածը ոմանց Ադրբեյջանում և Թուրքիայում մղում է բոլորովին այլ ողակի ձեռնարկումների: Թուրքական լրասղամիջոցներին հղում անելով՝ Բամբի կայղեղերից մեկն օղերս գրել էր, թե «ստարաղաղաղաղ է սղաղել Ռամիլ Սաղարովին աղաղելու հարցով»: Եղ զիսեղ ինչ «համեմատություն» են արել նաղաղեղողները: Աղեղեղուցիչ է, բայց՝ փաստ. նրանք կարծում են, որ «եթե Թաղեղաղի սղամող Սղղունը Թեղերյանը մեղ օղ անզամ բանս չի նստել, աղա ինչո՞ղ դիսի Ռամիլ Սաղարովը ցմահ աղաղաղաղաղ»:

Իսկ խոսղը ֆնած հայ տղային կաղանահարած «մսաղործի» մասին է:

ՎԱՏԻՄ ԱՃՆԵՄՅԱՆ
Սեղաղաղաղեր

ԱՍՓՈՓՈՒՄ

«Ազգի» հյուրասրահում է ՀՀ մշակույթի նախարար Հասմիկ Պողոսյանը

2011 թվականը հազեցած էր բազմաթիվ ու բազմաբնույթ ծրագրերով, մշակութային միջոցառումներով, որոնց «Ազգը» դարձրեց բարձրագույնը: Աշխարհային սարին եզրափակվում է եւ այդ առթիվ թերթի հյուրասրահի հյուրն է ՀՀ մշակույթի նախարար Հասմիկ Պողոսյանը: Թե ինչպե՞ս են եզրափակվում սարին, ի՞նչ հաջողություններ գրանցվեցին, ի՞նչ դժվարություններ կան, ի՞նչ կարելու է նախադրել սեղի ունեցան եւ ինչպիսիքն է լինելու 2012 թվականը, հասկապես ու երեւանը ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի կողմից հռչակվել է «Գրի մայրաքաղաք»- ահա այս հարցերին դասասխատեց ՀՀ մշակույթի նախարարը:

ՀՀ մշակույթի նախարար Հասմիկ Պողոսյանը: Թե ինչպե՞ս են եզրափակվում սարին, ի՞նչ հաջողություններ գրանցվեցին, ի՞նչ դժվարություններ կան, ի՞նչ կարելու է նախադրել սեղի ունեցան եւ ինչպիսիքն է լինելու 2012 թվականը, հասկապես ու երեւանը ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի կողմից հռչակվել է «Գրի մայրաքաղաք»- ահա այս հարցերին դասասխատեց ՀՀ մշակույթի նախարարը:

«Տարին մոտեցավ ավարտին եւ այն իրադրություններում էր: Ամփոփելը մի քանի օր էր, որովհետեւ ըստ էության ավելի քան մեծածուծ են, թե ինչ չհասցրեցի անել, քան այն, ինչ արվել է: Իհարկե այն ինչ ծրագրեր էինք անընդունալիս կատարեցինք: Բայց անուշ օրերը կատարելուց ի հայտ եկան մի քանի խնդիրներ, որոնք ավելի քան այսօր ուղղված են եմքալառուցվածների զարգացմանն ու կատարելագործմանը: Սա էր 2011թվականի գերխնդիրը, որը կլինի նաեւ եկող տարվա ծրագրերի հիմքում: Դա նշանակում է մարտնչալի արդյունավետ ու հարմարավետ դարձնել մշակութային արժեքների, մշակութային արժանիքների ստանդարտները, եւ մյուս կողմից՝ նորմալ թայմայններ ապահովել ստեղծագործողների համար: Առաջին հերթին խոսքը վերաբերում է մեր բանագրանային համակարգին, որը այսօր անբողոքի անցնում է թվային ռեժիմով ծառայությունների մատուցմանը: Բնականաբար դա իր հետ բերում է բազում խնդիրներ ու մեծ ծավալի աշխատանք, որը ներկայումս իրականացնում են բանագրանները:

զին կարելու միջոցառումը՝ նվիրված էր գրաստության 500-ամյակին, որի հանրահռչակման, գովազդման, ներկայացման մեկնարկի ակորդը եղավ դեկտեմբերի 14-ին Վենետիկի «Կոռնե» հնագիտության թանգարանում, իսկ աշխարհում ամենահինը համարվող «Մարտնչալի» ազգային գրադարանում բացվեց ցուցահանդես, որում ներկայացված էին ոչ միայն Հայաստանից, այլեւ այլ երկրների բանագրանների դասակարգումները գեղարվեստական արժեքներ: Ուրախ էր նաեւ, որ տղազվեց այդ ցուցահանդեսի եռալեզու կատալոգը (իտալերեն, անգլերեն, ֆրանսերեն): Այդ ցուցահանդեսով մենք թողեցինք մեր հետքը եւ այն, ինչ ներկայացված էին ցուցահանդեսներին, դարձավ բազմաշաբաթ օտարերկրացիների հետաքրքրության աղբյուր, հայ մշակութային արժեքներն ճանաչել սալու լավագույն հնարավորություն: Նշենք նաեւ, որ ուշագրավ էր Հռոմում բացված «Հայկական մայրաքաղաքները մենքսի ճանապարհին» խորագրով ցուցահանդեսը, որով մենք ըստ էության, կարծես թե առաջին անգամ մասնակցեցինք այդ կարգի ցուցահանդեսի եւ ֆիլմերին, որ մեր երկու համայնքի մայրաքաղաքները՝ Ղվին ու Անի հանդիսացել են մենքսի ճանապարհի հանգրվաններ: Չնայած մենք այդ մասին խոսում ենք, սակայն այսպես երբեք չէինք ներկայացրել: Այդ ցուցահանդեսի կատալոգը նույնպես տղազվեց քան հայերի իսլամական «Սկիզբ» հրատարակչության կողմից, որն արդեն 2009-ին մեկ լուսանկարչական պլան տղազրել էր Հայաստանի բնագրանին:

Ինչ վերաբերում է առաջիկա ծրագրերին, ասենք որ արդեն մեկնարկած հորեյանական միջոցառումների հիմքը լինելու է մեր գրավոր ժառանգությունը, որով դեռ էլ փորձենք մեր հասարակությանը հաղորդակից դարձնել գրի ու ընթերցանությանը: Սա է մեր գերմոտակը: Եթե մենք սա կարողանանք անել, ուրեմն մեր ծրագրերը հաջողված կարող ենք համարել: Մեր հանրապետության 40 փոփոխություններում կստեղծվեն գրավաճառ կետեր, միջոցառումները կլինեն բազմաբնույթ, որոնց հիմքը գիրն ու գրականությունն է լինելու: Ուշագրավ է, որ սկիզբ է առել «Ընթերցանության խաչմերուկ» քարտուղը, որին հասարակության բոլոր շերտերը կմիանան: Հորեյանական ծրագրին հայեր են ներկայացրել 10 նորաստեղծ կառույցներ, հասարակական կազմակերպություններ, որոնք իրենց ծրագրերով կմիանան «Գրի մայրաքաղաք» ծրագրին: Դեռ ստացվում են հասարակությունից առաջարկներ, որոնք մեկնարկվում փուլում են:

Հաշվի առնելով, որ առջեւում Ամանոր է, ընդհանրապես մեր ազգային կառույցները, մարդուն ամենալավն ու բարին, միշտ մշակույթով ու մշակույթի հետ:

Գրի առավել ամփոփեց՝ ՄԱՐԵՆԱ ՄԱՎԵՐՅԱՆԷ

Ռուբեն Ադայանի նորընծա պլանը, որ ներկայացնում է գեղանկարիչ Արա Հայթայանը, փորձում է դասասխատեցնել արվեստի եւ արդիականության սահմաններին: Արվեստային փոփոխություններն անմիջականորեն դրսևանակալում են ժամանակաշրջանի դինամիկը: Ռուբեն Ադայանն այն սակավ նկարիչներից է, որի անփոփոխելի ձեռագիրն այնպիսի փոփոխություններ է հաճախ կրում, որ առաջին հայացքից այնուամենայնիվ անձնաչափ կարող է թվալ: Նկարչական մտածողությունը, աշխարհի ընկալման եւ արտահայտման այն կերպերը, որ ի հայտ է բերում նա իր ստեղծագործական ընթացքի անգամ սկզբնական փուլերում, սկսված ժամանակի մեջ բնավ չեն սեղավորվում, ասես մի խզված սարածի ինքն իր մեջ բնակվող, մտածող, ինքնաբավ, աղոթում է: Ահավասիկ Ադայանի 1958-66, 1967-79, 1980-95 թվականների աշխատանքները, որոնք խորհրդային իրականության մեջ ստեղծվելով՝ բնավ կարող չունեն այդ քաղաքի ոչ գեղարվեստ:

կող: Այս ամենով հանդերձ, առկա է արդյո՞ք մի չափանիշ, որը սեռանելի կդարձնի այն միասնական ողնաշար, որի շուրջը կառուցվում է Ռուբեն Ադայանի ստեղծագործությունը: Ինչը որ ի գորու կլինի ներքին կարգ մասնանշել արվեստագետի մի գործից մյուսը: Մասնավանդ, երբ արտահայտում էր իր կարծիքը կամ ձեռնարկը ընդհանրություններ երբեմն բացակայում են: Մասնավանդ, երբ յուրաքանչյուր շարք, առանձին ստեղծագործություն իր առջեւ խնդիր է դնում մտածողության սիրույթներում հասնել դասական կատարելության: Արա Հայթայանը այլուրից առաջաբան-վերլուծականում նման հարցադրում է անում եւ որի դասասխատեցնում էլ սալիս է. «Ադայանը մոտենում է մշակույթին որդես բարձրագույն գործունեության ոլորտ: Ընկալելով մշակույթը առհասարակ որդես մարդաստեղծ գործառույթ, կերտարվեստը ընկալելով որդես «ձեռք»-ի փնտրության աստղագետ, դիտարկելով արվեստագետի որդես մարդկության եւ միջավայրի վերափոխման վճռորոշողակ»:

է, հակված է գունային երանգների մեղմ բաժանազանությանը աշխատել, անգամ վառ գույները նրա նկարներում այդպիսին չեն ընկալվում, դրանք անկախ են թերեւս, նրա արվեստում ձեռի առաջնությունն հանգամանակով: Ադայանի համար ոճական փոփոխությունները չեն սահմանազանվում ստեղծագործական փուլերով: Սույն թվականին նա ստեղծել է «Մեր բակը» ինդիվիդուալիսական ոճով կազմված եւ միեւնոյն ժամանակ նույն հաջողությամբ՝ «Կոմպոզիցիա» շարքերը: Գիծը, գծի շարժումը եւ փոփոխությունը դառնում են այս նկարչության առանցքը, երկրաչափական դարձ դասկերը դիտվում է աշխարհը թարգմանելու եւ իրեն, իր խոհն ու զգացումները արտահայտելու միջոց: Ինչպես ասվեց, շարժումը նրա նկարչության հոգին է եւ արագությունը՝ նույնպես, որի առկայությունը մասնական եւ առաջնության մեջ իրերը փոխում են իրենց նախնական սեղմը, ձեռքերը՝ փոխակերպվում: Այսպես՝ նկարչի դասական ձևերի սանձակոսը ընթացքը

Ռուբեն Ադայանի դասկերային վերացարկումները

սական մտածողության, ո՛չ էլ գեղարվեստական ձեռքերի հետ: Անդառաջվածից այստեղ հետքի նույնիսկ չկա. այս արվեստում կյանքը ինչպիսիքն է, դասկերային աշխարհի վերացարկումը, անառարկայական սարածությունները հազեցված են մտածողական զուտ ադայանական շերտերով: Նկարիչը ինքնաստեղծում է աշխարհը իր մասնականից, սեփական եւ-ի խորհրդից արտածում նկարչական նյութը, ստեղծում նոր հորիզոններ:

Ադայանական ձեռագրությունների համակարգը իմաստային ներքին շերտերում ունի, քան սեռանելի արտահայտված, դա նկարչի՝ կյանքը գոյակողող եւ նրա սեռանելիությունը արտահայտված կարճակատ օրենքի՝ շարժման, դասկերային, հակադրամասնությունների գիտակցված հավասարման է: Նրա յուրաքանչյուր նկար շարժման ներքին սարածության մեջ է, երբեմն դիմադրող դրոշակալու ասիճան սասիկ է. թվում է՝ ուր որ է ահա ծառս եղած ձիերը կողկվեն սեղից ու դուրս կկոչվեն նկարից... Սա նաեւ վերաբերում է կյանքին՝ նրա օրգանական փոփոխությունների միասնականության մեջ իր սեղը որոնելու, զննելու, լինելու, ձուլվելու գոյության կերպերին, որով եւ հեղինակը փոխում է աշխարհի իր ընկալման ծավալային ու սարածային դասկերը: («Կոմպոզիցիա», 1978, «Լուսարձակներ», 1969, «Կոմպոզիցիա», «Շփում»):

ասես վերափոխվում եւ նմանվում է շարժման մեջ զայլարվող բոցին: Այդպիսին է նաեւ «Հոգեբանական հորիզոն»-ը՝ իբրեւ մարդու ներքին փոփոխության արձագանք եւ առհասարակ կյանքի շարժման բոլոր արագությունները՝ ուղղակի եւ անուղղակի («Դիմադրիկ հյուսվածք», «Դիմադրիկ կառույց», «Շարժման մեջ», «Ուր են թռչում սեղերը», «Բոցը շարժման մեջ», «Համաստեղություն», «Սոցիալական սեղ վրա», «Շփում» շարքը, «Մեռած մարդիկ», «Շփում» եւ այլն): Արա Հայթայանը դրամայի արտահայտումը այսպիսի ոճի մեջ դժվար իրացվող են, երբ հաղորդականություն է ապահովվում, բայց Ռուբեն Ադայանին հաջողվել է՝ «Ռեվոլյուցիոն», «Հորիզոնական դրամա», «Վիրավոր սիրոց»: Այս վիճակները ավելի սրում են հաճախակի հայանվող մուգ խնդրերը եւ սեփ զգացումային մտածումները:

Ամեն ինչ հոսում է, ամեն ինչ փոխվում: Նկարիչը քան արագ փոխում է նյութը, գաղափարը, թեման, ժանրը, ոճը, ուղղությունը, դրանց արտահայտման ամենաարագ ձևերը գտնում: «Իր արվեստը կառուցելով մշակույթի զարգացման արեւմտյան, դասական եւ սիմբոլիկ մեթոդների շուրջ՝ նա հավաստում է ունիվերսալ լեզուների, հավաքական լեզվամտածողության հնարավորությունը:

... Առաջ փառելով արվեստային այլ արժեքներ կարգից գոյացման խնդիր՝ նա դիտարկում էրդեք արդի աշխարհայացքային վերանայումներ, արվեստային միջավայրին չդարձնելով դարձումակ գեղարվեստական հարմարակերպություն», գրում է Ա. Հայթայանը: «Ռուբեն Ադայան»-հետախալաց դասկերագիրը հայացք է մեր ժամանակի հայ լավագույն նկարիչներից մեկի բազմաշերտ ու խորունկ արվեստի փյ ինչ հայերի լեզուն՝ անառարկայական (աբստրակտ) նկարչությանը: Չեղեղված 120 գունավոր վերաստեղծությունները (գեղանկար, գրաֆիկա, փանդակ, ռեզիլեֆ, կոլաժ) ամբողջացնում են նրա ստեղծագործական կյանքի՝ 1958-1995 թվականների այս ուղղությամբ արված գործերը, միաժամանակ բազում հարցեր ծնում՝ ի փոխադրեցություններ կայացված բազում անակնկալներին: Այլուր հեղինակ եւ հրատարակիչ՝ Արա Հայթայան, ձեռագրում եւ տղազրություն՝ «Փրիմիվնո», 2011 թ.:

ՄԵՆՆԱՍ ԲԱԳՎԱՆԱՆ

Մարզական

ՖԻՖԱ-Ի ԳՍԱԿԱՐԳՈՒՄ

Երկու մասնակից, երկուսն էլ աշխարհի չեմպիոն

ՖՈՏՈՂՈՒՐ

Վերջերս Ղազախստանում կայացած բազմամարտի աշխարհի հերթական առաջնությունում մեծ հաջողության հասան մեր մարզիկները: Մրցումներին մասնակցած մեր 2 բազմամարտիկներն էլ նվաճեցին աշխարհի չեմպիոնի տիտղոսը: Մեծահասակների մրցաշարում մինչև 75 կգ քաշայինների մրցավեճում ծախս ձեռնով վարժությունում չեմպիոն հռչակվեց Վրեժ Սեդրակյանը, իսկ դասակարգման մրցաշարում աջ ձեռնով մրցաձեռնում ոսկե մեդալի արժանացավ Ալոն Արամյանը: Երեկ մրան հավաքականի մարզիչ, աշխարհի չեմպիոն, աշխարհի եւ Եվրոպայի եռակի գավաթակիր Վլադիմիր Մնացականյանի հետ ընկալվել էին մամուլի «Արմաս» ակումբում:

Վլադիմիր Մնացականյանը նշեց, որ աշխարհի առաջնությունը մասնակցեցին 52 երկրների 1258 մարզիկներ: Սովորաբար Հայաստանի հավաքականը մամուլ խոսու մրցաշարերին մասնակցել է ավելի մեծաքանակ

մարզիկներով: Սակայն այս անգամ ֆինանսական միջոցների բացակայության պատճառով միայն երկու բազմամարտիկ մեկնեց մրցումների: Ընդ որում Վրեժ Սեդրակյանին հովանավորել էր «Նուրիկյան» ընկերությունը, իսկ Ալոն Արամյանը մեկնել էր անձնական միջոցների հաշվին: Սա մի փոքր արտոնական է, քան որ բազմամարտի ֆեդերացիայի դասակարգման մրցաշարում միայնակի մրցակիցներին հարկավոր էր մասնակցել: Ըստ հավաքականի մարզչի, հանգամանքների բերումով չէր հաջողվել գումար խնդրել Գագիկ Ծառուկյանից, որը բացակայում էր Հայաստանից:

Վրեժն ու Ալոնը նշեցին, որ բավականին սուր մրցադաշտ էր ծավալվել առաջնությունում: Ալոնը հարթեց բոլոր 8 մրցակիցներին, ընդ որում եզրափակիչում ծախս արագ դասակարգման մասնակցեց ղազախ մարզիկին: Բազմամարտիկները նշեցին, որ իրենց մարզաձեռնում ոչ միայն ուժն է կարե-

ւոր, այլև արագությունը, դիմադրողականությունը: Ընդհանրապես դեպք է զարգացած լինեն մարմնի արագ մասերի մկանները: Ալոն Արամյանը Հայաստանի ֆուտբոլի չեմպիոն է, Եվրոպայում եւ ուժեղագույնն է ճանաչվել: Եվ ահա այդ տիտղոսներին նա ավելացրեց մեծ աշխարհի չեմպիոնի կոչումը: Վրեժ Սեդրակյանը մինչ այդ 2006-ին դարձել էր Եվրոպայի փոխչեմպիոն:

Ընդհանուր առմամբ մրցաշարում-2011-ը ծախս հաջող էր մեր բազմամարտիկների համար: Հունիսին Թուրքիայում կայացած Եվրոպայի առաջնությունում հայ մարզիկները նվաճել են 1 ոսկե, 2 արծաթե եւ 1 բրոնզե մեդալ: Աշխարհի գավաթի խաղարկությունում մեր մարզիկները Կասիլոն են մեկական ոսկե եւ արծաթե մեդալ: Հաջող սարի հայ բազմամարտիկները մասնակցելու են աշխարհի եւ Եվրոպայի առաջնություններին, ինչպես նաեւ աշխարհի գավաթի խաղարկությանը:

Այսօր Հայաստանում բազմամարտի 350 մարզիկներ են զբաղվում, որոնց թվում նաեւ աղջիկներ կան: Սակայն վերջիններս դեռեւ մրցումների չեն մասնակցում: Մեր բազմամարտիկները հիմնականում մարզվում են ճարտարագիտական համալսարանի մարզադահլիճում: Ներկայումս ֆինանսավորում է ֆիզկուլտուրայի ինստիտուտում բազմամարտի բաժին բացելու հարցը, ինչը կարող է նրախաջնակ աղջիկների մասնագետների դասընթացը: Իսկ բազմամարտի ֆեդերացիայի հիմնական հուզող հարցը ֆինանսական խնդիրներն են, որոնց լուծման դեմքում միջազգային ասոցիացիան մեր մարզիկների հաջողություններն ավելի ծանրակշիռ կլինեն:

ՀՀ հավաքականը սարին եզրափակեց 46-րդ սեղում

Ֆուտբոլի Հայաստանի ազգային հավաքականը մրցաշարում-2011-ը եզրափակեց ՖԻՖԱ-ի դասակարգման աղյուսակի 46-րդ հորիզոնականում: Նախորդ ամսվա համեմատ մեր ընտրանին դասակարգում է իր դիրքը: Հայաստանի հավաքականն իր դասակարգման մեջ առաջին անգամ հայտնվեց աշխարհի ուժեղագույն 50 ընտրանիների ցանկում: Եվ դա ընդհանուր Եվրոպայի առաջնության ընտրանի մրցաշարում ունեցած հաջող մրցելույթների:

2014-ի աշխարհի առաջնության ընտրանի մրցաշարում Հայաստանի հավաքականի մրցակիցներից ՖԻՖԱ-ի դասակարգման ցուցակում ամենաբարձր տեղը զբաղեցնում է 9-րդ հորիզոնականում հանգրվանած Իսպանիայի ընտրանին: Դանիացիները 11-րդ սեղում են: Զեխերը զբաղեցնում են 33-րդ սեղումը, բուլղարացիները

գիլիայի, Պորտուգալիայի, Խորվաթիայի, Իսպանիայի եւ Արգենտինայի հավաքականները:

Նախկին ԽՍՀՄ հանրապետությունների հավաքականներից ամենաբարձր վարկանիշն ունի ՌԴ հավաքականը, որը 971 միավորով 12-րդ սեղում է: 2-րդ ցուցանիշն ունի Հայաստանի հավաքականը՝ 612 միավոր, որին հաջորդում են ուկրաինացիները, որոնք 55-րդ սեղում են: Սյուս երկրների ցուցանիշներն այսպիսին են. Էստոնիա (57-րդ սեղ), Բելառուս (64-րդ), Լատվիա (68-րդ), Վրաստան (73-րդ), Ուզբեկստան (75-րդ), Լիբիա (92-րդ), Արբերտան (112-րդ), Սլովակիա (136-րդ), Ղազախստան (138-րդ), Տաջիկստան (139-րդ), Թուրքմենստան (164-րդ), Ղրղզստան (191-րդ):

Նշենք, որ Իսպանիայի հավաքականն արդեն 4-րդ սարին անընդմեջ մրցաշարում ավարտում է ՖԻՖԱ-ի դասակարգման ցուցակի առաջ-

ՖՈՏՈՂՈՒՐ

84-րդն են: Ամենացածր վարկանիշն ունի Մալթայի հավաքականը, որը զբաղեցնում է 156-րդ սեղումը:

Ջանի որ անցած ամսվա ընթացքում ծախս ֆիզ հանդիպումներ են անցկացվել հավաքականների մասնակցությամբ, ուստի դասակարգման ցուցակում փոփոխությունները չեն ընդհանրացվում: Լավագույն ցուցանիշները ընդհանրապես ոչ մի փոփոխություն չկա, բոլոր հավաքականներն էլ դասակարգում են իրենց դիրքերը: Նախկինի դեպ ցուցակը գլխավորում է աշխարհի եւ Եվրոպայի չեմպիոն Իսպանիայի հավաքականը, որին հաջորդում են հոլանդացիներն ու գերմանացիները: Լավագույն ցուցանիշն ունեն Իսպանիայի, Անգլիայի, Բրա-

սարի դերում: Յուրտիանակ ռեկորդակիրը բազմակիցներն են, որոնք 6 սարի (1994-1999-ին) շարունակ սարին եզրափակել են 1-ին հորիզոնականում:

ՖԻՖԱ-ի դասակարգման աղյուսակում 2011-ին բոլորից ծախս՝ 330 վարկանիշային միավոր է վասակել Ուելսի հավաքականը: Դրա շնորհիվ Ուելսի ընտրանին վերադարձավ աշխարհի 50 ուժեղագույնների շարքը՝ զբաղեցնելով 48-րդ հորիզոնականը:

Ընդհանուր առմամբ մրցաշարում-2011-ում ՖԻՖԱ-ի հովանու ներքին անցկացվել է դասակարգման եւ ընկերական 1046 հանդիպում: ՖԻՖԱ-ի դասակարգման հաջող աղյուսակը կիրառարկվի 2012-ի հունվարի 18-ին:

Անհաջողությունները շարունակվում են

Թուրքիայի Մարդին ֆուտբոլում ընթացող շախմատի աշխարհի թիմային առաջնությունում Հայաստանի կազմում հավաքականը շարունակում է անհաջող ելույթները: 4-րդ տուրում մեր շախմատիստները մրցեցին առաջատարների խմբում գտնվող Հունգարիայի ընտրանու հետ ու կրկին զիջեցին մրցակցին 0,5-3,5 հաշվով՝ կրելով 3-րդ անընդմեջ պարտությունը: Մեր հավաքականի առաջատար Էլիմա Դանիելյանին ոչ մի կետ չի հաջողվում կարգավորել խաղը: Համրի Կոնրադի հետ դասակարգում էլիմա հասակ չգործեց, սխալներ թույլ տվեց ու 58-րդ ֆայլին հանձնվեց: Դանիելյանը մրցաշարում 3-րդ անընդմեջ պարտությունը կրեց:

Մեր թիմին միակ կետ միավորը դրաճեց Լիլիթ Սլոյանին՝ ստիսակներով 40-րդ ֆայլին հասնելով: Կոնրադի հետ մրցումը ավարտվեց 4-րդ ֆայլին հաշվով՝ կրելով 3-րդ անընդմեջ պարտությունը: Կոնրադի հետ մրցումը ավարտվեց 4-րդ ֆայլին հաշվով՝ կրելով 3-րդ անընդմեջ պարտությունը:

Իր հաղթարժան արժանանալով առաջնության միանձնյա առաջատար Չինաստանի հավաքականը, որը 4-րդ անընդմեջ հաղթանակը ստացեց՝ 3-1 հաշվով դասակարգման մասնակցի հաջող հանդես եկող վիետնամցի շախմատիստներին: Մեծ հետաքրքրություն էր ստանալում Ռուսաստանի եւ Վրաստանի հավաքականների մրցավեճը: Գրանցվեց մարտական ոչ-ոքի, ընդ որում բոլոր 4 դաս-

սիաներում մրցակցուհիները հասնելով կմեցին: 4-րդ տուրում ամենավերջին ավարտված Վալենտինա Գունինայի եւ Նինո Խուրցիձեի դասակարգումը խաղող դաճն կմեցին 74-րդ ֆայլին:

Անդրանիկ հաղթանակը ստացան ուկրաինացի շախմատիստները, որոնք 3,5-0,5 հաշվով դասակարգման մասնակցի հաջող հանդես եկող վիետնամցի շախմատիստներին: Կոնրադի հետ մրցումը ավարտվեց 4-րդ ֆայլին հաշվով՝ կրելով 3-րդ անընդմեջ պարտությունը: Կոնրադի հետ մրցումը ավարտվեց 4-րդ ֆայլին հաշվով՝ կրելով 3-րդ անընդմեջ պարտությունը:

4 տուրից հետո Չինաստանի հավաքականն ավելի ամրադրեց միանձնյա առաջատարի դիրքը: Չինացի շախմատիստներն ունեն թիմային 8 եւ բոլոր դասակարգման վասակած 13,5 միավոր: 7 միավորով առաջատարն Իսպանիան է, որը 13 միավորով (ընդհանուր միավորները՝ 13) ընտրանին: Ռուսներն ունեն 6 (9,5), վրացիները՝ 5 (9,5) միավոր: ՀՀ հավաքականը թիմային 2 եւ բոլոր դասակարգման վասակած 6 միավորով մնացել է 8-րդ հորիզոնական: 5-րդ տուրում մեր թիմը կմրցի թուրքերի հետ: Տուրի կմնարման հանդիպումը Չինաստանի եւ Ռուսաստանի հավաքականների մրցավեճն է:

Միաթարյանը բավարարվեց 5-րդ սեղում

Սկսվեց շախմատի Բրազիլիայի առաջնությունը: 11-րդ տուրում ոչ-ոքի խաղարկվեց Ենրիկե Մեկինոի հետ, Ուսթայել Լեյսաուն վասակած 9 միավորով հռչակվեց երկրի չեմպիոն: 2-րդ սեղումը զբաղեց 8,5 միավոր վասակած Ալեքսանդր Ֆիեռը, որը հարթեց Պատրիկ Ռեյսին: Լեյսաուն եւ Ֆիեռը մրցաշարում անցկացրին առաջին դասակարգման մրցաշարը: Մրցանակային 3-րդ սեղումը զբաղեց Բրազիլիայի շախմատի վեներան Էնրիկե

Մեկինոն, որը վասակեց 7 միավոր:

Գրիգոր-Սեակ Միաթարյանը 6 միավորով հանգրվանեց 5-րդ հորիզոնականում: Ավարտված տուրում Միաթարյանը ստեղծեց հաղթանակ 3 առ 0 Սանյազոյից: Հայ շախմատիստը հաջող էր մեկնարկել եւ 4 տուրից հետո վասակած 3 միավորով գլխավորում էր աղյուսակը, սակայն հետագայում անհաջող հանդես եկավ, ինչը գրեց նրան մրցանակային սեղում:

Գրոմիզեցնում մեկնարկում է շախմատի ավանդական՝ 48-րդ փառասունը: Ուժեղագույնների մրցաշարում հայտնվում է 57 շախմատիստների թվում են Հայաստանի միակ ներկայացուցիչ, ՖԻԴԵ-ի վարդես Լեոն Գալոյանը եւ Անգլիան Երկաթյանը ՖԻԴԵ-ի վարդես Մերի Գրիգորյանը: Վերջինիս վարկանիշը (2026) ամենացածրն է մասնակցների մեջ: Լեոն Գալոյանն իր վարկանիշով (2231) 37-րդ

է: Մասնակցների ցանկը գլխավորում է Հոլանդիան ներկայացնող գրոսմայստեր Սեդրեյ Տիվյակովը (2647), որին հաջորդում են ռուսաստանցի Եվգենի Դոմանովը (2627) եւ ամերիկացի Ռոբերտ Գրեյ (2625):

Շվեյցարական մրցակարգով կանցկացվի 9 տուր: Մրցանակային ընդհանուր հիմնադրամը 6500 եվրո է, որից 2500-ը կտրվի հաղթողը: Մրցաշարը կավարտվի դեկտեմբերի 30-ին:

Երկու հայ Գրոմիզեցնի շախմատի փառասունում

Գրոմիզեցնում մեկնարկում է շախմատի ավանդական՝ 48-րդ փառասունը: Ուժեղագույնների մրցաշարում հայտնվում է 57 շախմատիստների թվում են Հայաստանի միակ ներկայացուցիչ, ՖԻԴԵ-ի վարդես Լեոն Գալոյանը եւ Անգլիան Երկաթյանը ՖԻԴԵ-ի վարդես Մերի Գրիգորյանը: Վերջինիս վարկանիշը (2026) ամենացածրն է մասնակցների մեջ: Լեոն Գալոյանն իր վարկանիշով (2231) 37-րդ

է: Մասնակցների ցանկը գլխավորում է Հոլանդիան ներկայացնող գրոսմայստեր Սեդրեյ Տիվյակովը (2647), որին հաջորդում են ռուսաստանցի Եվգենի Դոմանովը (2627) եւ ամերիկացի Ռոբերտ Գրեյ (2625):

Շվեյցարական մրցակարգով կանցկացվի 9 տուր: Մրցանակային ընդհանուր հիմնադրամը 6500 եվրո է, որից 2500-ը կտրվի հաղթողը: Մրցաշարը կավարտվի դեկտեմբերի 30-ին:

